

6086
Kraj karmin. Postkras

Apostoljstvo molitve

v zedinjenji z naj svetejšim božjim Sercem
Jezusa Kristusa

in njegova podružnica v kloštru častitih gg. devic
Uršularic v Ljubljani.

Ze marsikdo je spoznal in priterdil, da danda-
našnji je posebno molitve treba, ker z vsimi drugimi
pomočki zoper tolike povodnji greha in pohujšanja se le
premalo dá opraviti. Moliti zamore res vsak sam, tudi
dobrih bratovšin in duhovnih družb za skupno molitev
je že veliko: to pa vendar smemo blezo reči, da iz-
med bratovšin ni nobena sedanjemu času bolj primérna,
kakor bratovšina, ki se imenuje

Apostoljstvo molitve.

Sedež te bratovšine je na Francoskem v Anicijski
ali Pujski škofii. Poterjena je od sv. Očeta in z obil-
nimi duhovnimi dobrotami obdarovana. Šest in dvaj-
setega sušca 1865 je po dovoljenji mil. škofa pre-
častitljivega gospoda Jerneja napravljena
podružnica te bratovšine tudi v Ljubljani v samo-
stanu čč. gg. Uršularic. Gospe Uršularice
imajo torej pravico v to bratovšino sprejemati, in vsak
se zamor vanjo zapisati, kdor koli želi apostelj
molitve biti, vsak dan nekaj dobrih občutkov obu-
diti, veliko dobrega za sedanje potrebe storiti in se
neštevilnih duhov h dobrót vdeležiti.

To je sploh rečeno. Bolj natanko pa je razlagana
bratovšina v listu za sprejemanje, kakor nasledva.

Sprejétek in pojasnilo.

„Prosim vas pred vsimi rečmi, da naj se opravljajo
prošnje, molitve, priporočevanja in zahvale za vse ljudi;
zakaj to je dobro in dopadljivo pred Bogom, našim Zve-
ličarjem.“ (1. Tim. 1. 3.) „Molite eden za drugega, de

se zveličate; veliko namreč premore stanovitna molitev pravičnega.“ (Jak. 5, 16.)

S temi in enacimi besedami nas sv. Duh opominja velike dolžnosti, da molimo za svojega bližnjega. V prošnji Abrahamovi za Sodomo, Lotovi za Segor, Mozesovi za vojskujoče Izraelce in na veliko družih krajih sv. pisma nam pa je razkazovano, koliko moč imajo pri Bogu molitve in prošnje za bližnjega. Temu primérne so besede Jezusove: „Vse, kar koli prosite v molitvi, bote prejeli, ako verujete.“ (Mat. 21. 22.) Kako vesela je ta verska resnica, da tedaj ne le za-se, ampak z molitvami priprošenj tudi za zveličanje družih imamo toliko moč do preusmiljenega Božjega serca!

Ravno zato so pa tudi verniki sv. Cerkve ob vsih časih drug za družega molili, molili pa s toliko veči gorečnostjo, kolikor veči so bile stiske in terpljenja sv. Cerkve, kolikor obilniši so bile nevarnosti za zveličanje njenih otrok. Le malokrat ali morebiti nikoli ob nobenem času pa naše matere sv. katoliške Cerkve ni preganjalo toliko silno veliko in tako nevarnih, očitnih in skrivnih sovražnikov, kakor v naših dnevih. K temu še žalostna zavednost, da je še na stotine milijonov ljudi, ki so v temi nevérstva pokopani in še zmiraj nič ne vedó od Jezusa; in spet toliko milijonov taci, ki jih krivoverstvo ali pa razkolništvo loči od sv. Cerkve; in pa brez števila sokristjanov, ki živé v smertnem grehu kakor sovražniki Jezusovi; in poslednjič neštevilni, kateri imajo svojo nedolžnost in posvečujočo milost ali gnado zraven strašnega zapeljevanja ohraniti. Oh, ktero v resnici verno serce ni gnano in siljeno k molitvi in priprošnji, ako to pomisli! —

Iz tega namena je več bogoljubnih duhovnov in družih pred nekimi leti v Pujski škofiji na Francoskem napravilo molitvino družbo, da bi v zedinjenji z naj svetejšim Jezusovim srcem za vse te potrebe od Boga pomoči prosili. Začetje bratovšine je bilo blagodarjeno, v kratkem času je tisuče vernikov pristopilo. Dovolili so jo Pujski škofje, pa tudi Njih svetost papež Pij IX so jo poterdili iz Gaete 19. vel. serpter jo veseli in z očetovskimi besedami priporočevali. 26. sveč. 1861 so sv. Oče njenim bratom in sestram veliko popolnoma in nepopolnoma odpustkov podelili.

Poslednjič je bila ta družba s pismom 8. mal. travna 1861 sklenjena z materjo bratovščino prečešenega Jezusovega serca v cerkvi Marije Device mirú (della pace) v Rimu, in podeljeni so ji bili tako vsi odpustki, ktere ima ta mati bratovšina. Zares sterčenja vredno je, s koliko naglico se je ta bratovšina razširjala po katoliškem svetu, odkar ji je bila ta dobrota podeljena. Razun Francoskega je zdaj že razširjena po Belgii, Španii, Portugalii, naj poslednjiši čas po nesrečni Italii, po obojni Sicilii, na otoku Meliti, po zgornjem Laškem, v severni Ameriki, Sirii, Indii in Kini, v Algiru, na avstralskih otokih itd. itd. Vsako mesečno bratovsko naznanilo ima zmiraj zopet nove naznanila, kako se vedno dalje razširja; — in Bog hotel, da bi se razširila po vsi zemlji, in naj bi se zedinili vsi verni otroci katoliške Cerkve, ter bi z gorečo molitvijo od Boga sprosili, da bi odvernil namerjene šibe, sveto Cerkev uslišal, spreobernal toliko od Cerkve ločenih narodov, kterih je nekaj še v neverstvu, nekaj pa jih krivovérstvo in razkolništvo od Cerkve loči, in da bi spreobernal grešnike.

Namen in opravila molitevnega apostoljstva.

Po tem takem je namen in naloga te bratovščine: Goreča molitev za povišanje sv. Cerkve in za brambo zoper njene neštevilne sovražnike; molitev, da bi se ljudje spreobernali od nejevere, krivovérstva in greha, da bi se nedolžni in pravični v dobrem vterdovali; ob kratkem, molitev priprošnja je njen namen. Sej v molitvi za zveličanje našega bližnjega ni manj imenitno apostoljstvo ali apostoljsko delo, kakor v apostoljstvu, ki se godí z djanjem in z besedo. Jezus je v svojem skrivnem življenji trideset lét opravljal to apostoljstvo molitve in opravlja ga še zmiraj v svojem skrivnostnem stanovanji v tabernakeljnu in v svojem darovavnem življenji na altari. To apostoljstvo je opravljala tudi Marija, opravljal ga je sv. Jožef, opravlja ga tista velika množica pred človeškimi očmi skritih, pred Bogom pa s svojo molitvijo močnih duš. To so sami aposteljni Gospodovi, bodi si kterega koli spola in stanú, in prejeli bodo apostoljsko plačilo, ker s svojo molitvijo toliko dobrega storé in toliko hudega odvernejo. — Hudobneži pač

dobro vedó, kaj delajo, ko n. pr. samostane in molitvine duhovne rede zatirajo, — oni vedó, da s tem veri neizrečeno škodujejo, katero sovražijo, — ne premislijo pa, kolik odgovor si nakopujejo, ker so preganjavci in trinogi aposteljnov. — Zarés! ko se bo razodel dan preiskovanja, kadar pride Kristus sodit, in bodo bukve odperte stale, iz katerih bomo jasno spoznali, kako je Bog svét vladal; takrat bomo s stermenjem vidili, kako je nevidno skrivno djanje molitve priprošnje skoz sto in stoletja zmiraj vštric hodilo z zunanjim djanjem sv. Cerkve, in da to apostoljstvo molitve je bilo eden glavnih vzrokov in podpór k vsim zmagam in zmagoslovjem sv. Cerkve, njenih otrók in služabnikov.

Ta bratovšina, imenovana „apostoljstvo molitve,“ je torej klic do kristjanov, da naj se z novo gorečnostjo posvečujejo skrivnemu apostoljstvu, molitvi priprošnji, ob naših časih, ki so polni britkost in stisk. In da bodo naše molitve pred Bogom še dopadljivše in izdatniše, sklepajmo jih z molitvami Jezusovega Božjega serca in neomadežanega serca Marije Device. Prilastimo si namen teh presvetih Serc in z Njima molimo za vse tiste koristi, kakor to dvoje naj svetejši Serce moli: za vedno povikševanje časti Božje, za spreobrnjenje grešnikov, za veči popolnamost in stanovitnost pravičnih, za razširjanje in zmago sv. Cerkve. Po tem potu si bomo tudi prilastili pravo pobožnost in česenje naj svetejšega Jezusovega Serca. Ta pobožnost namreč ni samo v tem, da bi kdo le nekatere molitve obmolil, ampak veliko bolj v prizadevanji, Njemu se zmiraj bolj podobnega storiti, v tem, da svoje misli, občutke, namene, koristi in vošila zedinjamo in stapljamo z mislimi, občutki, nameni, koristimi in vošili tega presv. Serca. K temu budí apostelj, rekoč: „Tako mislite, kakor je mislil tudi Kristus Jezus.“ (Fil. 2, 5.)

Ko bi si prizadevali to božje Serce tako častiti, o kakšno moč bi to imelo do vsega našega kersanskega življenja! Koliko več sadú bi nam obrodile naše molitve, dela in terpljenja, svete maše in obhajila, ko bi vse to opravljali natanko sklenjeni z božjim Sercem! Tako so delali svetniki, in Gospod sam jim je nad tem svoje dopadajenje razodeval, postavim, sv. Mehtildi.

Tako česenje Jezusovega božjega Serca želi tudi

apostoljstvo molitve doseči pri svojih udih. Zató ta bratovšina ne zapoveduje kakih posebnih molitev ali določenih dél; temuč udje že spolnijo namen bratovšine in dosežejo po papeževem pismu 26. sveč. 1861 dodeljene odpustike, ako si prizadevajo Jezusovo presveto Serce goreče častiti, ter se v vsakdanjih opravilih, terpljenjih in molitvah popolnoma sklenejo s tistimi nameni in cili, ki jih ima Jezusovo božje Serce. Tako sklenjeni z Jezusovim Sercem in z Njegovimi nameni naj vse svoje dela in opravila Bogú darujejo za vedno razširjanje časti Božje, za spreobrnjenje grešnikov, nejevernikov, krivovercev in razkolnikov (po naših krajih zlasti za spreobrnjenje nezedinjenih grekov), za veči popolnamost in stanovitnost pravičnih, za razšir in zmago sv. Cerkve.

Vediti pa je, da ta bratovšina je pridružena materi bratovšini Jezusovega presv. Serca v Rimu. S tem pridruženjem je dosegla tudi vse tiste odpustke, ki jih ima bratovšina Jezusovega presv. Serca; v ta namen pa molijo bratje in sestre vsak dan očenaš, češenamarijo, vero in zdihljej: „O presladko Jezusovo Serce, stori, kar želim, da v ljubezni do Tebe zmiraj bolj gorim!“ — Tako tedaj je opravilo molitevnega apostoljstva.

Kakošne odpustike dobivajo udje molitevnega apostoljstva?

I.

Po apostoljskem odpisu 26. svečana 1861 zadobivajo bratje in sestre apostoljstva popolnoma odpustek:

1. V dan, ko so v apostoljstvo sprejeti. — 2. V praznik Jezusovega naj sv. Serca in neomadežanega spočetja Marije Device. — 3. En petek vsacega mesca in še en drug dan, kterege si vsak izvoli. Za pridobitev teh odpustikov je treba imenovane dni spoved in sv. Obhajilo opraviti, eno očitno cerkev obiskati in ondi moliti v namen sv. Očeta.

2. Sto dni odpustikov pa je dodeljenih za vse molitve in dobre dela, ktere vodja bratovšine v začetku vsacega mesca udom priporoči.

Vsi ti odpustki se zamorejo obrniti tudi za duše v vicah.

II.

Po pridruživnem pismu 8. mal. travna 1861 pa, ki je apostoljstvo molitve združilo z materjo bratovšino v cerkvi „della Pace“ v Rimu, zamorejo udje apostoljstva te-le odpustike zadobivati:

Popolnoma odpustike.

1. V dan sprejetja. — 2. V praznik Serca Jezusovega, ali pa naslednjo nedeljo. — 3. Pervi petek vsacega mesca in tudi še ob enem drugem dnevu mesca, kakor si ga kdo izvoli; (odpustek pervega petka se dá tudi na prvo nedeljo prenesti.) — 4. O smertni uri, kdor z resničnim kesanjem grehov imé Jezus kliče saj v sercu, ako ne premore več z besedo.

Opomba. Za pridobljenje ravno imenovanih odpustikov pod št. II ni potreba, da bi se mogle v cerkvi opraviti molitve v namen sv. Očeta, ki se tirjajo pri vsih popolnoma odpustkih.

5. Popolni odpustki so še te-le praznike: 1. Čistega spočetja, 2. rojstva, 3. oznanovanja, 4. očiševanja, vnebovzetja. — Ob tih-le praznikih svetnikov: Vsih svetnikov, vsih vernih duš dan; v praznik sv. Jožefa; ss. aposteljnov Petra in Pavla; sv. Janeza in sv. Gregorija Vélikega (12. sušca). Pri teh pa je pogoja, da molitve za odpustike se morajo opraviti v bratovski cerkvi.

6. Ob 6 petkih ali 6 nedeljah pred praznikom Jezusovega Serca, kdor obiše cerkev, kjer se praznik Serca Jezusovega obhaja in ondi opravi molitve za odpustike.

7. Tisti, kateri so v bratovšini vednega češenja, dobijo popolnoma odpustek v dan, kateri jim je odločen, ako ta dan okoli ene ure časa kako pobožno vajo opravljajo (molijo, premišlujejo, beró . . .), kerstno obljubo in svoje druge dobre sklepe ponovijo, pa v kateri koli očitni cerkvi v namen sv. Očeta molijo.

Za pridobljenje teh odpustikov je treba tiste dni tudi spovedi in sv. Obhajila.

Nepopolni odpustiki.

1. Odpustek 60 dni za vsako dobro delo. 2. Odpustek 7 lét in sedemkrat 40 dni ob 4 nedeljah pred praznikom Jezusovega najsvet. Serca. 3. Odpustiki rimskih štacijonov v dan pred Božičem in tiste 3 dni

po Božiču, ob predpraznikih (vigilijah) in osminah Velike noči in Binkošt; sv. tréh Kraljev dan, v god sv. Marka; vsak dan vélikega posta, križevega in kvaternih tednov, ob adventnih nedeljah, kdor tiste dni bratovsko cerkev obiše in ondi v namen sv. Očeta moli. 4. Odpustek 7 let in 7krat 40 dni z ravnostnimi pogoji ob manjših praznikih Matere Božje in aposteljnov. 5. Odpustek 7 lét in 7krat štirideset dni tistih 9 dni, ki so pred praznikom Jezusovega Serca, kdor obiše cerkev, v kateri se ta praznik obhaja.

Vsi ti odpustiki se zamorejo obrniti za duše v vicah.

Po apostoljskem odpisu 21. pros. 1861 so poslednjič vsim udom dovoljeni še ti-le popolni odpustiki, ako vsak mesec čert ure pred sv. Rešnjim Telesom molijo, da bi vtolažili jezo razzaljenega neskončno pravičnega Boga in sicer: 1. Tisti dan mesca, kateri jih za to opravilo zadene, ali kterege si za to božje češenje sami izvolijo. 2. Véliki čertek. 3. Ob smertni uri, kdor skesan saj v sercu ime Jezus kliče, ako z besedo več ne more.

Dobrota, ki jo bodo udje apostoljstva gotovo hvaležni sprejeli, je še ta, da se prav posebno vdeležvajo vsih molitev, dobrih dél in zasluženj več duhovnih redov in družb. To vdeleževanje so jim véliki predniki zadevnih redov s pismom zagotovili.

M o l i t e v.

O večni Oče! dovoli mi, de ti Serce tvojega preljubljenega Sina Jezusa Kristusa tako darujem, kakor se tebi to božje Serce pri vsih sv. mašah na altarju samo daruje. V edinosti z vsimi njegovimi vošili, občutki in naméni ti darujem tudi vse zasluženja, darove in gnade naše nebeške Matere in Kraljice Marije, vsih angelov, svetnikov in izvoljenih. Ravno tako tebi darujem vse svoje lastne misli in želje, besede in djanja, terpljenja in molitve današnjega dneva. Vedno zedinjen z naj svetejšim Jezusovim Sercem hočem danes delati, moliti in terpeti. O sprejmi vse to kakor dar češenja in zahvale, sprave in prošnje, kterege želim opravljati tvojemu Božjemu Veličastvu. Posebno pa naj bo vse to dar prošnje za razširjanje tvoje časti, za poviševanje svete Cerkve, za spreobrnjenje nejevernikov, malikovaycev, krivovercev, razkolnikov in grešnikov.

Enako naj bo ta dar za ohranjenje in vterdovanje nedolžnih, pravičnih in umirajočih, za reševanje ubogih duš v vicah. Meni pa dodeli milost, de v ponižnosti, pohlevnosti, poterpežljivosti, pokoršini, čistosti in vsih čednostih se zmiraj bolj in bolj vpodobim naj svetejšemu Sercu tvojega večnega božjega Sina, in de taisto ljubim in ljubim neprenehoma. Amen.

Spoznavano, ljubljeno, hvaljeno, slavljeno, češeno in poveličevano bodi vselej in povsod božje Serce Jezusovo in neomadežano Serce Marije Device! Amen.

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Na vekomaj, amen.

S tem pozdravom je vsakikrat sklenjen odpustek 100 dni. (Papež Sikst V 1587.)

Molitev.

Večni Oče! darujem Ti predrago Kri Jezusa Kristusa v zadostovanje za svoje grehe, in za vesoljne potrebe svete Cerkve.

Kdor to darovanje pobožno moli, zadobi vselej 100 dni odpustkov. (Papež Pij VII 1817.)

V apostoljstvo molitve je sprejet.....

Od mojstevh Trane iz Ljubljane

15. dan mesca junija..... 1865

Sprejela podružnica v imenu svojega prednika

H. Ramière-a S. J.

Natisnil Jož. Blaznik.

Založila podružnica bratovšine.

